

νως με τὸν ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντα πίνακα, εἰς δραχμὰς 1,983,488.85, ἐνῶ αἱ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ ἔτους 1889 ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,059,571.74, ἥτοι προέκυψεν ἐπὶ ἑλαττον διαφορά δραχμῶν 72,137.89.

— Κατὰ τὸν πρό τινων ἡμερῶν δημοσιευθέντα πίνακα τοῦ ἐν Ἀθήναις λόγου τῶν πυροσβεστῶν, κατὰ τὸ 1889 συνέβησαν ἐν ὅλῳ 30 πυρκαϊαί· ἐκ τούτων 19 μικραὶ καὶ 3 μεγάλαι ἐν Ἀθήναις, 6 δὲ μικραὶ καὶ 2 μεγάλαι ἐν Πειραιεῖ. Ἐκ τῶν αὐτῶν πινάκων ἐξάγεται ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο ἐν ὅλῳ ζημίαι δρ. 50, 350, ἐν Πειραιεῖ δὲ δρ. 65,575. Ὡς αἷτια δὲ τῶν πλειοτέρων πυρκαϊῶν φέρονται τὸ ἀκαθάριστον τῶν καπνοδόχων καὶ ἡ ἀμέλεια τῆς χρήσεως τοῦ πυρός. Αἱ πλειότεραι πυρκαϊαὶ συνέβησαν τὸν δεκέμβριον, καθ' ὃν ἐγένοντο ἐν ὅλῳ 7.

Ε Ε Ε Δ Ο Θ Η

ΜΗΤΡΥΙΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ
τῆς Ἑστίας.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Ὁ 2ος στίχος τοῦ ἐν σελ. 238 ποιήματος τοῦ κ. Γ. Μ. Βιζυνοῦ ἐξετυπώθη ἐσφαλμένως, ἔχει δ' ἀκριβῶς οὕτω. Ποῦ φῶς ἀγάπη's τὰς καρδιαῖς σταλάζουν.

ΑΛΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ κ Αἴγιον. Ἐλήφθησαν σᾶς εὐχαριστοῦμεν θὰ σᾶς γράψωμεν.

κ. Γ.Α. Θήραν. Ἐλήφθησαν. Σᾶς ἐγράψαμεν πρὸ ἡμερῶν, ἐσχωλείοντες καὶ τὴν ἀποδείξιν τοῦ κ. Δ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

κ. Χ. Δ. Γαλάζιον. Ἡ ἐθελουσία ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ κατὰ τάξιν δὲν γίνεται ὅπως καὶ εἰς τὰ ἄλλα σώματα τοῦ στρατοῦ, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ μαθητῶν καὶ τεχνιτῶν εἶναι ὠρισμένος, ἐπομένως πρέπει προηγουμένως νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἢ εἰσαγωγὴ τοῦ στρατιώτου μαθητοῦ, ἂν ὑπάρχῃ θέσις κενή. Ἀπὸ μαθητοῦ γίνεται ὁ προβιβασμὸς εἰς τεχνίτας· δύνανται δ' οὗτοι νὰ προβιβασθῶσιν εἰς ὑπαξιωματικούς, τῶν ὁποίων ἡ μετάθεσις εἰς ἄλλο σῶμα δὲν εἶναι ἀπηγορευμένη. Τοῦ ὄπλοστασίου προορισμὸς εἶναι ἡ κατασκευὴ ἢ ἐπισκευὴ στρατιωτικοῦ ὀπλισμοῦ καὶ πολεμοφοδίων.

Ἀργύρη Ἑφταλιώτη, Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς δοθείσας πληροφορίας· προσεχῶς γράφωμεν. Τὸ ἀποσταλὲν ἐξαίρετον καλὴ ἀρχή.

κ. Δ. Β. Παρισίους. Συμμορφούμεθα ἐντολῇ σας

κ. Κ. Γ. Κ. Κέρκυραν. Κἀλλιστον θὰ δημοσιευθῇ λίαν προσεχῶς· εὐχαριστοῦμεν.

κ. Γ. Δ. Σκιάθον. Πολὺ καλὸν τὸ σταλὲν εὐχαριστοῦμεν· θὰ δημοσιευθῇ μετὰ δύο τρία φύλλα ἐνεκα πληθώρας ὕλης.

Ε. Ἐνταῦθα. Ἐπισπεύσατε τὴν δημοσίευσιν τοῦ πολυτίμου ἐθνικοῦ ὁδηγοῦ, διότι πλησιάζει ἡ γέννησις τοῦ ἐνδιαφερομένου. Τί θὰ γένην χωρὶς τὴν πνευματικὴν αὐτὴν τροφὴν; Ἀναλογισθῆτε ὅποιαν εὐθύνην ἀνελάβατε ἀπέναντι τοῦ Πανελληνίου.

Σατέρω, Ἐνταῦθα. Διὰ νὰ γείνη ἡ χάρις σας τὰ καίομεν καὶ δὲν τὰ ρίπτομεν εἰς τὰ ἄχρηστα. Ἐὰν ἡ

δειλὴ φιλαρέσκεια ἦτο ἀρκετὸν προσὸν διὰ τὴν ποιήσιν, θὰ ἐδημοσιεύομεν τὰ σταλέντα, ἀλλὰ...

Πίνδω, Ἐνταῦθα. Οὐτε αὐτὸ μὴ ἐξοδεύεσθε εἰς ταχυδρομικὰ ἀδίκως.

κ. Κ. Κ. εἰς Τζουμπέλιον. Ψαλτήριον, ψαλτήριον, ψαλτήριον.

Διοτίμα, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας ἐλήφθη καὶ ἀνεγνώσθη εὐχαρίστως. Κύριον προσὸν αὐτοῦ εἶνε ἡ ζωηρότης τῶν διαλόγων, ἡ λιτὴ ἀκρίβεια τῶν περισσεύων περιγραφῶν καὶ ἡ ἀφελὴς ἀπεικόνισις τῶν χαρακτήρων, ἐνιαχοῦ δι' ἀτέχνων, ἀλλὰ πάντοτε χαρισμάτων γραμμῶν. Φαίνεται ὅτι τὸ πλεῖστον ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἀληθοῦς καὶ αὐτὸ ἐπιτυχῶς διετυπώθη, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶδετε καὶ ἠθελήσατε νὰ μαντεύσετε, νὰ πλάσετε, αὐτὸ εἶνε ἄχρουν, ψευδές. Ἐν τῇ ἀπεικονίσει τοῦ ἡρώος σας μετὰ τὴν πρώτην διάσπασιν τῶν ἐρωτικῶν δεσμῶν ἰδίως, ἀπετύχεσε οἰκτρότατα. Τί λοιπόν; νομίζετε ὅτι εἶνε δυνατόν ποτε ἀνὴρ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ἐνῶ φαίνεται ὅτι ἔχει ὅλον τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, παραγνωρίζεται δὲ ὑπ' ἐκείνης ἡ ὑψηλοφροσύνη του καὶ καταλείπεται οὕτως οἰκτρὸν ἔρμαιον τῆς ἀμφιβολίας, εἶνε δυνατόν νὰ ὑποστῇ καρτερικῶς καὶ ἀσκητικῶς τοῦτο; Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐξεγερθῇ ὅλον του τὸ πείσμα, νὰ μὴ μελετήσῃ ἐκδικήσεις μίσους; Ἡ ἰσχυρὰ ἀγάπη ὁμοιάζει μὲ τὴν ὀμβρέλαν· ὁ ἄνεμος τὴν ἀναποδογυρίζει— καὶ γίνεται μίσος. Ἀγάπη μετατρεπομένη ἀπλῶς εἰς ἀδιαφορίαν ἢ δειλὴν ἐγκαρτέρησιν εἶνε ἀνάξια τοῦ ὀνόματος, οὐδ' εὐχόμεθα νὰ τὴν ἐμπνεύσετε ποτε. Αὐτὸ εἶνε τὸ κυριώτατον ἐλάττωμα τοῦ διηγήματος, ἐλάττωμα τόσον μέγα, ὥστε ὑποβιβάζει καὶ τὸ ἄλλως ἐξαίρετον σύνολον καὶ καθιστᾷ αὐτὸ ἀνάξιον δημοσίευσως. Ἡ κρίσις αὕτη ἂς μὴ σας λυπήσῃ καὶ ἂν δέν σας πείσῃ. Αὐτὸς ὁ μακρὸς περὶ τοῦ ἔργου λόγος ἔστω ἀποδείξις τῆς ἐκτιμῆσεώς μας. Ἡδυνάμεθα πολὺ καλὰ νὰ σας εἴπωμεν ἐπὶ ξηρὰ: «Ἀκατάλληλον!» καὶ νὰ παρέλθωμεν. Ἀλλ' ὅχι· ἠθελήσαμεν ἴσα ἴσα νὰ δώσωμεν θάρρος εἰς τὴν ἀβρὰν χεῖρα, ἥτις ὀλίγον ἐξασκουμένη θὰ δύναται νὰ χειρισθῇ τὴν γραφίδα μεθ' ὅσης δεξιότητος καὶ τὴν βελόνην τοῦ κεντήματος.

Διαβάτη, Ἐνταῦθα. Τότε χάρισμά σας καὶ αἱ τρεῖς πρῶται στροφαί. Δὲν πρέπει ν' ἀρχίζῃ κανεὶς ὅτι δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ τελειώσῃ. Ἡ μεγαλειτέρα του τιμωρία εἶνε ὅτι μετανοεῖ πολὺ ἄργά.

Μῆλ, Ναύπλιον. Καὶ τί ἄλλο παρὰ μεταφράσεις ἐνὸς στίχου τοῦ Κοππὲ εἶνε οἱ δύο στίχοι σας;

Εἶνε καλὸ καὶ τὸ ταξειδὶ
μὰ πειὸ καλὸς ὁ γυρισμὸς!

Μαργαρίτα, Ἐνταῦθα. Τὸ περίφημον σονέττον τοῦ Ἀρβέρ δὲν θὰ εὐρετε εὐκόλως· διὰ νὰ μὴ σᾶς παραπέμπωμεν ἄλλου σᾶς τὸ ἀντιγράφομεν ἐδῶ, δίδοντες καὶ εἰς ἄλλους τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ ἀναγνώσουν:

Mon âme a son secret, ma vie a son mystère.
Un amour éternel en un moment conçu:
Le mal est sans espoir, aussi j'ai dû le taire,
Et celle qui l'a fait n'en a jamais rien su.

Hélas! j'aurai passé près d'elle inaperçu,
Toujours à ses côtés, et pourtant solitaire.
Et j'aurai jusqu'au bout fait mon temps sur la terre,
N'osant rien demander et n'ayant rien reçu.

Pour elle, quoique Dieu l'ait faite douce et tendre,
Elle suit son chemin, distraite sans entendre
Ce murmure d'amour élevé sur ses pas.

A l'austère devoir pieusement fidèle,
Elle dira, lisant ces vers tout remplis d'elle:
«Quelle est donc cette femme?» et ne comprendra pas.